

ת"פ 4592/07 - מ"י - מח' משפטית ארצית לתיקי מכס נגד טו.בי.פור.י.ו.קורפוריישן בע"מ, דורון טוראל, יששכר בן עטיה

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 4592-07 מ.י. מח' משפטית ארצית לתיקי מכס
נ' טו.בי.פור.י.ו.קורפוריישן בע"מ ואח'
בפני כב' השופט רפי ארניה

בעניין: מ"י - מח' משפטית ארצית לתיקי מכס

המאשימה

נגד

1. טו.בי.פור.י.ו.קורפוריישן בע"מ
2. דורון טוראל
3. יששכר בן עטיה

הנאשמים

גזר דין (בעניין הנאשמים 1 ו- 2)

1. הנאשמים 1 ו- 2 הודו והורשעו על פי הודייתם, ובמסגרת הסדר טיעון, בעבירות כדלקמן:
27 עבירות של פעולה במטרה להביא אדם אחר להתחמק או להשתמט מתשלום מס, בהתאם לסעיף 117(ב) לחוק מע"מ
6 עבירות של מסירה כוזבת, לפי סעיף 117(ב)(1) לחוק מע"מ;
6 עבירות של ניכוי מס תשומות ללא מסמך, בהתאם לסעיף 117(ב)(5) לחוק מע"מ;
6 עבירות של שימוש בתחבולה או מרמה או הרשאה לאחר להשתמש, בהתאם לסעיף 117(ב)(8) לחוק מע"מ.
2. בהתאם לכתב האישום המתוקן, הנאשם 3 (להלן: "צחי") היה רשום כעוסק מורשה לעסק של גידול ירקות. הנאשם 2 (להלן: "הנאשם") הינו בעל השליטה בנאשמת 1 (להלן: "החברה").

אישום ראשון

במהלך שנת 2003 ביצע צחי עבודות שונות לעוסקים שונים. בגין עבודות אלה מסר צחי לאותם עוסקים 27 חשבוניות של החברה (מתוך 3 פינקסי חשבוניות של החברה, אשר נמסרו לו מראש על ידי החברה והנאשם), כשבפועל היה חייב להוציא חשבוניות על שם העוסק המורשה שלו.

החברה לא ביצעה לעוסקים המפורטים בחשבוניות את העבודות המפורטות בהן, ולא התחייבה לעשותן. סכום החשבוניות מגיע לסך של 1,837,271 ₪ ולפיכך סכום מע"מ התשומות אותו נמנעו הנאשמים 1-2 לשלם

הינו סך של 279,533 ₪.

אישום שני

בדו"חות התקופתיים שהגישו הנאשמים 1-2 ל - 6 תקופות דיווח בשנים 2003 ו - 2004 דיווחו הנאשמים כי הם זכאים לניכוי מס תשומות, וזאת מבלי שיש להם מסמך להוכחת זכותם לניכוי, כאמור בסעיף 38 לחוק מע"מ. סכום מס התשומות שניכוי הנאשמים 1-2 שלא כדין עומד על סך של 697,893 ₪.

3. הסדר הטיעון

הצדדים נקשרו בהסדר טיעון על פיו המדינה תטען לעונש מאסר של 12 חודש, מע"ת וקנס וההגנה תהיה חופשית בטיעוניה.

4. ריבוי עבירות

בפתח הדברים יש להביא בחשבון ששני האישומים עוסקים באירועים שונים, ואף בתוך עצמם עסקינן באירועים מרובים, ואין המדובר באירוע אחד. לדעתי הוצאת כל חשבונית מהווה "אירוע" בפני עצמו (ובעניין זה ר': ע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נ' מ"י** (29.10.2014)).

5. עבירות מע"מ - הערך המוגן

מע"מ הינו סכום הנגבה על ידי הנישום ומוחזק על ידו בנאמנות עבור המדינה. החוק ממנה את הנישום כנאמן לשמירת כספי המס, ומחייב אותו להעביר למדינה מדי חודש או חודשיים את ההפרש בין מס התשומות לבין מס העיסקאות.

ברור לחלוטין אם כן כי דיווחים כוזבים של הנישום על העיסקאות נשוא המע"מ הנידון, מעבר לכך שהם מהווים פגיעה באמון של המדינה בנישומיה, הם פוגעים במישרין בכיסה של המדינה, ולמעשה מהווים גניבה ממנה.

לפיכך, הערך המוגן בעבירות מן הסוג הזה הינו אינטרס המדינה לשמור על קניינה ועל כספי המס אותו גובים הנישומים עבורה.

6. נסיבות הקשורות למעשה העבירה

תכנון

אין ספק כי שני הנאשמים חטאו בתכנון מוקדם. אין המדובר במעשה של רגע או מעשה של פיזיות אלא מסכת עובדתית שנמשכה חודשים רבים.

חלקו היחסי של הנאשם

הנאשם הינו שותף מלא למעשי העבירה ומבצע עיקרי שלהם. הוא אינו שותף שולי או זניח. בלעדיו אין העבירה היתה מתקיימת כלל, שכן ללא פנקסי הנאשם 3, הנאשם 2 לא היה מדווח את דיווחיו הכוזבים לשלטונות המס.

הנזק שנגרם מביצוע העבירה

הנזק שנגרם למדינה כתוצאה ממעשי הנאשם הינו כספי מס בסך של 900,000 ₪ אשר עד היום לא שולמו, והמחדל לא הוסר. המדובר בסכום מס משמעותי ביותר, אשר אין להקל בו ראש.

7. מדיניות הענישה הנוהגת וקביעת מתחם העונש ההולם

עמוד 2

עיון בפסיקה מגלה כי בהתאם לעיקרון ההלימה, מתחם הענישה בגין עבירה בודדת מסוג זה הינו בין 12-3 חודשי מאסר, והשווה: ת.פ. 46849-12-10 מ"י נ' כהן, ת.פ. (נת') 1295/04 מ"י נ' א.ע.ר בע"מ, ת.פ. (ת"א) 6237/08 מ"י נ' אמונה חן ציון, רע"פ 5718/05 דני אוליבר נ' מ"י, רע"פ 6194/04 אלגזי נ' מ"י), ומתחם הענישה בפסיקה בעבירות מסוג העבירות בהן הורשע הנאשם 3, נע בין מאסר לריצוי בעבודות שירות למשך שישה חודשים ועד 30 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח (ת"פ 22251-05-13 מדינת ישראל נ' מ.מ. סלאמה סחר והשקעות בע"מ ואח').

"כאשר עסקינן בעברייני מס, אשר תקוותם היא להפיק רווח כספי, חשוב להטיל לצד הקנס, גם עונש של מאסר בפועל למען ידע העבריין שאין החוטא יוצא נשכר"

(רע"פ 3137/04 שלום חג'ג' נ' מ"י).

8. שיקולי הרתעת הרבים

בית המשפט העליון כבר עמד רבות על חומרת עבירות המס, עת אמר:

"בית־משפט זה חזר והדגיש לאורך השנים את החומרה שבה יש להתייחס לעבריינות כלכלית, ועבריינות מס בכלל זה, נוכח תוצאותיה ההרסניות למשק ולכלכלה ולמרקם החברתי, ונוכח פגיעתה הקשה בערך השוויון בנשיאת נטל חובות המס הנדרש לצורך מימון צרכיה של החברה ולפעילותן התקינה של הרשויות הציבוריות. העבריינות הכלכלית, ועבריינות המס בכללה, איננה מסתכמת אך בגריעת כספים מקופת המדינה. היא פוגעת בתודעת האחריות המשותפת של אזרחי המדינה לנשיאה שוויונית בעול הכספי הנדרש לסיפוק צרכי החברה, ובתשתית האמון הנדרשת בין הציבור לבין השלטון האחראי לאכיפה שוויונית של גביית המס - פגיעה הנעשית לרוב באמצעי מירמה מתוחכמים, קשים לאיתור. כבר נאמר לא אחת בפסיקתו של בית־משפט זה כי על מדיניות הענישה לשקף את הסכנה הגדולה הטמונה בעבריינות הכלכלית לפרט ולציבור כאחד, ואת יסוד ההרתעה הנדרש ביחס לביצועה"

(רע"פ 512/04 אבו עביד נ' מ"י, פ"ד נ"ח(4) 381, 384).

בית המשפט העליון חזר והדגיש גם פעם אחר פעם, כי בעבירות מס גובר משקלו של האינטרס ההרתעתי על משקלן של הנסיבות האישיות (ע"פ 6474/03 מלכה נ' מ"י, רע"פ 8230/09 נוימן נ' מ"י, רע"פ 9635/09 סכאפי נ' מ"י, רע"פ 5823/09 באשיתי נ' מ"י), והדברים צריכים לקבל יתר ביטוי לחומרה בעבירות מע"מ ובעבירות אי העברת כספי ניכויים שאינם כספים שבבעלות העוסק, והוא רק מהווה צינור להעברתם לרשויות המס. במקרים אלה ההתייחסות אל אי העברת התשלומים הינה התייחסות מחמירה ביותר, כאל גניבה בידי מורשה (ע"פ (חי') 332/95 אייזנקוט נ' מ"י, ע"פ (י-ם) 9902/05 מדינת ישראל נ' עץ בן אבו בע"מ, פ"מ תשס"ד(2) 385, 393).

9. נסיבות שאינן קשורות למעשה העבירה

הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו

הנאשם הינו אדם לא צעיר, בן 56, נטול עבר פלילי. הנאשם נטל אחריות על מעשיו, הודה והורשע בעבירות

המיוחסות לו. אין ספק כי עונש מאסר בפועל יפגע בו לא מעט, אם כי בעיני זהו אינו שיקול מרכזי.

התנהגות רשויות אכיפת החוק

בעת חקירתו ומסירת אימרתו הנאשם לא יודע בדבר זכותו ליעוץ משפטי כמצוות הלכת **יששכרוב**. אמנם נכון כי אימרתו נגבתה טרם מתן פסק הדין הנ"ל ולכן אין לבוא בטרזניה כלשהי כלפי המדינה בעניין זה, ואולם אין ספק כי זכויותיו של הנאשם נפגעו ובהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, זהו שיקול רלבנטי בגזירת העונש. יחד עם זאת, בנסיבות העניין עוצמתו של שיקול זה הינה מוחלטת.

חלוף הזמן

בעיני זהו השיקול המרכזי לקולת העונש.

המדובר באירועים משנת 2003.

הנאשם נחקר בשנת 2005 והודה כמעט מיד בעובדות המתוארות (השאלה שבמחלוקת במשפט היתה שאלת המחשבה הפלילית והאם עצימת העיניים הגיעה לדרגה המאפשרת הרשעה בפלילים).

כתב האישום הוגש ב - 2007.

מאז נדחה ניהול המשפט פעמים רבות, כאשר חלק הארי של הדחיות אינו בעטיו של הנאשם (אי הופעת עדים שהוזמנו כדיון, העדפת שמיעת תיקים דחופים בהם הנאשמים היו עצורים, ועוד).

הלכה ידועה הינה כי לאדם יש זכות שההליכים הפליליים המתנהלים כנגדו, יסתיימו תוך זמן סביר, זאת בהתאם לנסיבותיו של כל מקרה ומקרה [ע"פ 4434/10 **אבי יחזקאל נ' מ"י** (08.03.11) בעמ' 7.

יפים לעניינו, דבריה של כבוד השופטת פרוקצ'יה **בעניין דיסקונט** בעמ' 15-16, שם ציינה:

"במסגרת שיקולי הענישה, יש להתייחס לגורם הזמן שחלף מאז סיום ביצוע העבירות בשנת 1995 ועד להשלמתו של ההליך הפלילי בפסק הדין שניתן בערכאה זו. למעבר הזמן בין ביצוע המעשה הפלילי לבין השלמת ההליך הפלילי ישנה משמעות בעלת משקל. לחלוף הזמן יש השלכה הן על האחריות הפלילית, והן על מידת העונש. הוא מקהה את הטעם החברתי והמשפטי שבמיצוי הדין. הוא פועל לשחרור "הזכרון המעיק של החטא הקדמון"

[רע"פ 11476/04 מ"י נ' חברת השקעות דיסקונט (21.02.10).

וכן ר' האמור בפסק דינו של כב' השופט דנציגר בע"פ 5822/08 **נתנאל טרייטל נ' מ"י** (12.03.09), בעמ' 22, שם ציין:

"אכן, כבר נפסק לא אחת כי יש מקום להתחשבות בחלוף הזמן ובהתארכות ההליכים עת בא בית המשפט לשיקול את העונש שראוי כי יושת על נאשם, וזאת כל עוד לא צעדיו של נאשם עמו הם שגרמו לעיכובים בניהול ההליך המשפטי בעניינו. היקף ההתחשבות בשיקול זה משתנה ממקרה למקרה בהתאם לנסיבות העניין ולשיקולים רלבנטיים אחרים, כאשר נאשם יופטר מעונש מאסר בפועל בגין התמשכות הליכים רק במקרים קיצוניים"

אין ספק שבעניינו, יש לשיקול זה משקל נכבד.

10. גזירת העונש המתאים לנאשם

לאחר ששקלתי, באתי לכלל מסקנה שיש להטיל על הנאשם עונש אחד לגבי כל העבירות.

לאחר התלבטות רבה, ולא ללא היסוס, אני סבור כי עקב כלל נסיבות העניין העונש המתאים לנאשם והמאזן כהלכה בין היבטי הענישה השונים כמתואר לעיל, הוא עונש מאסר בפועל לריצוי במסגרת עבודות שירות, מע"ת, בצירוף קנס משמעותי ביותר.

נוכח כל האמור, הנני דן את הנאשם 2 לעונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר, אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות, בציימס - מע"ש ראשל"צ, ברח' בן צבי 33 ראשל"צ, וזאת בהתאם להמלצת הממונה על עבודות השירות. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 4.2.2015 בשעה 8.00 במפקדת הממונה על עבודות שירות.

הנאשם מוזהר בזאת כי היה ולא ירצה את עבודות השירות כהלכתן, ניתן יהיה להפקיען ותחתן ירצה עונש מאסר בפועל.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא כי למשך 3 שנים מהיום, הנאשם לא יעבור עבירה בה הורשע בתיק זה לרבות עבירות נגזרות.

ג. קנס כספי בסך של 30,000 ₪ או 12 חודשי מאסר תמורתו. ניתן לשלם את הקנס ב - 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים שתחילתם ביום 1.2.2015 ומדי 1 לחודש. לא יעמוד הנאשם בתשלום כלשהו במלואו או במועדו - תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי ומלא.

כמו כן אני מטיל על הנאשמת 1 קנס בסך של 1,000 ₪ לתשלום תוך 30 יום.

ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, י"ז כסלו תשע"ה, 09 דצמבר 2014, בנוכחות הנאשם, בא כוחו וב"כ המדינה.